

Sygn. I C 87/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	stażysta Aleksandra Czaplicka

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2016 r. w Ciechanowie na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) S.A. w W., P. B., Przedsiębiorstwu (...) w C., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., Firmie (...) S.A., (...) sp. z o.o.

o zwolnienie spod egzekucji

orzeka:

I. zwalnia spod egzekucji myjkę ciśnieniową (...) 895 zajęta przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie Marka Wojtczak, protokołem zajęcia z dnia 18.09.2015 r., w sprawie Km 1559/15 prowadzonej z wniosku wierzyciela (...) sp. z o.o.;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie;

III. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. na rzecz powoda M. G. kwotę 742 zł (siedemset czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

IV. zasądza od powoda M. G. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 1217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. zasądza od powoda M. G. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...) w C. kwotę 1217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

VI. zasądza od powoda M. G. na rzecz pozwanego Firmy (...) S.A. kwotę 1217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

VII. zasądza od powoda M. G. na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. kwotę 1217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 87/16

UZASADNIENIE

odnośnie rozstrzygnięcia o kosztach zawartych w pkt IV-VII wyroku z dnia 29 czerwca 2016 r.

Powód M. G., reprezentowany w toku sprawy przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego A. C., w dniu 19 października 2015 r. wniósł pozew do tutejszego Sądu przeciwko 8 pozwany - (...) S.A. w W., P. B., Przedsiębiorstwu (...) w C., (...) sp. z (...), (...) sp. z (...), Firmie (...) S.A., (...) sp. z (...), (...) sp. z (...).

Powód wnosił o zwolnienie ruchomości: myjki ciśnieniowej (...) 895 o wartości 2750 zł i opon 385/65 R 2,5 R 168 B. (...) sztuki wartości 2580 zł spod egzekucji, zajętych w dniu 18 września 2015 r. w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie Marka Wojtczaka w sprawach o sygnaturach akt egzekucyjnych - Km 1889/15, Km 1874/15, Km 1871/15, Km 1716/15, Km 1780/15, Km 1854/15, Km 729/15, Km 1275/15, Km 1365/15 i Km 1559/15 wszczętych z wniosku wierzycieli – pozwanych. Ponadto powód wnosił o zasądzenie od pozwanych kosztów procesu (dowód: pozew k. 2-4 akt).

Przed skierowaniem sprawy na rozprawę, pismem z dnia 7 grudnia 2015 r. powód cofnął pozew w trybie art. 203 §1 k.p.c. w stosunku do jednego z pozwanych - (...) Sp. z o.o. (dowód: pismo k. 28 akt).

W związku z cofnięciem przez M. G. pozwu, Sąd postanowieniem z dnia 17 grudnia 2015 r. umorzył postępowanie w sprawie i nakazał zwrócić mu połowę uiszczoną przez niego opłaty sądowej od pozwu w kwocie 267,00 zł (dowód: postanowienie k. 29 akt).

Odpis postanowienia powód otrzymał w dniu 8 stycznia 2016 r. (dowód: potwierdzenie odbioru pisma k. 30 akt).

W dniu 12 stycznia 2016 r. powód wniósł na powyższe postanowienie zażalenie. Zażalenie zostało wniesione w ustawowym terminie. W zażaleniu powód wskazał na błąd w ustaleniach faktycznych polegający na mylnym przyjęciu przez Sąd, iż złożone przez niego w dniu 7 grudnia 2015 r. oświadczenie o cofnięciu pozwu dotyczy wszystkich pozwanych, podczas gdy w piśmie tym dokonał on cofnięcia pozwu tylko wobec jednego z nich, tj. (...) sp. z o.o. W związku z powyższym powód wniósł o uchylenie postanowienia w całości (dowód: zażalenie k. 31 akt).

Sąd uznał, że zażalenie powoda jest oczywiście uzasadnione, gdyż wbrew treści oświadczenia powoda z dnia 7 grudnia 2015 r., Sąd umorzył postępowanie w całości, zamiast w stosunku do jednego z pozwanych, którego dotyczył wniosek o umorzeniu postępowaniu. Z tego względu, postanowieniem z dnia 22 stycznia 2016 r., na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. Sąd uchylił zaskarżone postanowienie i ponownie rozpoznał sprawę. Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2016 r. Sąd umorzył postępowanie w stosunku do pozwanego (...) sp. z (...). na podstawie art. 355§ 1 i §2 k.p.c. w zw. z art. 203§1 k.p.c. i nie obciążył powoda kosztami postępowania, gdyż cofnięcie pozwu nastąpiło przed skierowaniem sprawy na rozprawę i doręczeniem odpisu pozwu pozwanemu (dowód: postanowienie k. 33-34 akt).

Odnośnie pozostałych 7 pozwanych sprawa została skierowana na rozprawę (zarządzenie k. 38 akt).

Pozwany Firma (...) S.A., reprezentowany przez radcę prawnego A. M., w odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 5 kwietnia 2016 r. wnosił o oddalenie powództwa w części dotyczącej ruchomości w postaci opon 385/65 R 2,5 R 168 B. (...) sztuki wartości 2580 zł oraz uznał roszczenie odnośnie myjki ciśnieniowej (...) 895 o wartości 2750 zł. Ponadto pozwany wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że postanowieniem z dnia 14 października 2015 r., na wniosek pozwanego, Komornik Sądowy umorzył postępowanie w stosunku do 2 sztuk opon 385/65 R 2,5 R 168 B. i dlatego wytoczenie powództwa w tym zakresie było nieuzasadnione. Odnośnie myjki ciśnieniowej (...) 895 pozwany wskazał, że powód nie doręczył pozwanemu faktury potwierdzającej własność ruchomości ani nie wezwał pozwanego do zwolnienia tej ruchomości. W tej sytuacji pozwanemu przysługuje zwrot kosztów postępowania w trybie art. 101 k.p.c. (odpowiedź na pozew k. 39-51 akt).

Pozwany (...) sp. z (...). reprezentowany przez radcę prawnego A. M., w odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 5 kwietnia 2016 r. wnosił o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że zajęcie wszystkich objętych pozvem ruchomości zostało uchylone przez Komornika Sądowego w dniu 23 października 2015 r. na wniosek wierzyciela (pozwanego). Tym samym pozwany nie dał podstaw do wytoczenia powództwa (odpowiedź na pozew k. 52-60 akt).

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W., reprezentowane przez radcę prawnego R. S., w odpowiedzi na pozew z dnia 14 kwietnia 2016 r. wnosił o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że w dniu 14 października 2015 r. Komornik Sądowy wydał postanowienie o umorzeniu postępowania w stosunku do objętych pozvem ruchomości. Tym samym powództwo było bezpodstawne już w chwili jego wytoczenia (odpowiedź na pozew k. 85-122 akt).

Pozwany Przedsiębiorstwo (...) sp. z oo., reprezentowane przez radcę prawnego A. K., wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że w dniu 16 października 2015 r. pozwany wystąpił do Komornika S. z wnioskiem o zwolnienie spod egzekucji ruchomości objętych pozvem. Ruchomości te Komornik zwolnił wydając w tym zakresie postanowienie w dniu 21 października 2015 r. Tym samym wytoczenie powództwa o zwolnienie ruchomości nie było uzasadnione (odpowiedź na pozew k. 144-164 akt).

Na rozprawie w dniu 9 maja 2016 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo w stosunku do Firmy (...) S.A, (...) sp. z (...), (...) S.A. z siedzibą w W., Przedsiębiorstwa (...) sp. z oo. ze względu na zwolnienie ruchomości objętych pozvem przez tych pozwanych (oświadczenie k. 166 akt).

Obecny na rozprawie w dniu 9 maja 2016 r. pełnomocnik pozwanego Przedsiębiorstwa (...) sp. z oo. wyraził zgodę na cofnięcie pozwu i wnosił o przyznanie kosztów procesu zgodnie z normami przepisanyymi i opłatą skarbową (oświadczenie k. 166 akt).

Pozostali pozwani zostali zobowiązani przez Sąd do złożenie oświadczeń o wyrażeniu zgody na cofnięcie powództwa w ciągu 14 dni pod rygorem uznania ich milczenia za wyrażenie zgody (potwierdzenia odbioru pisma k. 214-215 akt).

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wyraził zgodę na cofnięcie pozwu i równocześnie wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową (pismo k. 190 – 191 akt, 192-194 akt).

Pozwani (...) sp. z (...). i Firma (...) S.A., pomimo upływu terminu oświadczeń nie złożyli, co zostało potraktowane przez Sąd jako milczące wyrażenie zgody.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie, po rozpoznaniu sprawy na rozprawie, wyrokiem z dnia 29 czerwca 2016 r. w punkcie II, w stosunku do pozwanych (...) S.A. z siedzibą w W., Firmy (...) S.A., (...) sp. z (...) i Przedsiębiorstwa (...) sp. z oo., umorzył postępowanie w sprawie. Rozstrzygnięcie odnośnie kosztów w odniesieniu do tych pozwanych Sąd zawarł w punktach IV-VII wyroku. Sąd zasądził od powoda M. G. na rzecz każdego z tych pozwanych zwrot poniesionych przez pozwanych kosztów, na które składały się koszty zastępstwa radcowskiego ustalone w oparciu o §6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 490) oraz zwrot opłat skarbowych po 17 zł.

Sąd zaważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (§ 2). W razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia

pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody (§ 3). Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (§ 4).

Cofnięcie powództwa jest czynnością procesową, w której powód rezygnuje z wniosku o wszczęcie i przeprowadzenie procesu w wytoczonej przez siebie sprawie. Należy zatem zakwalifikować, tę instytucję do zakresu uprawnień dyspozytywnych powoda, która wiąże się z odwołalnością czynności procesowej. Generalnie rzecz biorąc jest ono oświadczeniem (oświadczeniem woli) powoda o odwołaniu żądania ochrony prawnej w ramach tego postępowania. Cofając pozew, powód cofa tym samym swoje żądanie udzielenia mu ochrony prawnej na podstawie określonych w tym pozwie okoliczności faktycznych. Oświadczenie to jest więc czynnością procesową, której dopuszczalność i skuteczność określają warunki przewidziane dla czynności procesowych w ogóle – musi być więc dokonywana przez uprawnione podmioty, w trakcie toczącego się postępowania, w przewidzianym dla niej czasie, dotyczyć tego postępowania, a przede wszystkim musi wyrażać jednoznaczną wolę powoda wycofania żądania ochrony prawnej w tymże postępowaniu.

Stosownie do powołanych na wstępie rozważań art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do momentu rozpoczęcia rozprawy, a po jego rozpoczęciu tylko za zgodą pozwanego, gdy zaś jej brak - tylko wówczas, jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia. Przez określenie „aż do rozpoczęcia rozprawy”, należy rozumieć okres bezpośrednio poprzedzający wywody stron, a terminem ostatecznym na cofnięcie pozwu bez zgody pozwanego i bez zrzeczenia się roszczenia będzie chwila, zanim na rozprawie pozwany rozpocznie ustosunkowywanie się do powództwa. Ponieważ w niniejszej sprawie ostateczne cofnięcie pozwu nastąpiło po rozpoczęciu rozprawy i zajęciu przez strony stanowisk w odpowiedziach na pozew, Sąd zobligowany był zastosować wskazany przepis i zobowiązać pozwanych, w skutku do który strona powodowa cofnęła pozew, o wyrażania stanowiska w tym przedmiocie. Dwóch spośród czterech pozwanych wyraziło zgodę na cofnięcie pozwu, w stosunku do pozostałych Sąd przyjął ich dorozumianą zgodę na dokonanie tej czynności.

Działania powoda spowodowały wygenerowanie kosztów procesu, którymi zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., regulującego zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania, ponosi strona przegrywająca sprawę. Zgodnie zaś z § 3 cytowanego przepisu - do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (odpowiednio radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata (odpowiednio radcy prawnego), koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003, I ACz 6/03, OSA 2003/9/40). Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie miała miejsca, gdyż pozwani zwolnili zajęte ruchomości jeszcze przed wytoczeniem powództwa, a w każdym razie przed doręczeniem im odpisów pozwów. Gdyby pozwany dochował należytej staranności, to pismo z dnia 7 grudnia 2015 r., w którym powód cofnął powództwo w stosunku do (...) sp. z (...). powinno obejmować również (...) S.A. z siedzibą w W., Firmę (...) S.A., (...) sp. z (...). i Przedsiębiorstwo (...) sp. z oo., którzy również zwolnili ruchomości objęte pozwem przed doręczeniem im odpisu pozwu., a tym samym nie dali podstaw do wytoczenia powództwa.

Pozwany nie daje powodu do wytoczenia sprawy, jeżeli jego postępowanie i postawa wobec roszczenia strony powodowej - oceniona zgodnie z doświadczeniem życiowym - usprawiedliwiają wniosek, że strona powodowa uzyskałaby zaspokojenie roszczenia bez wytoczenia powództwa (por. orz. SN z 25 maja 1936 r., C.III. 842/35, LexPolonica nr 354618, Zb.Orz. 1937, nr I, poz. 38, oraz z 18 kwietnia 1961 r., 4 CZ 23/61, LexPolonica nr 372093, OSPiKA 1962, nr 5, poz. 121 z notką K.P.).

W tej sytuacji Sąd uznał, że powód przegrał proces, stąd winien ponieść jego koszty. Na koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony poniesione przez pozwanych – (...) S.A. z siedzibą w W., Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w C., Firma (...) S.A. z siedzibą w D. i (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. składały się: 1200,00 zł tytułem wynagrodzenia kosztów zastępstwa procesowego ustalone w oparciu o treść przepisu § 6 ust 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz 17,00 zł opłat skarbowych od pełnomocnictw.

Z tych też względów Sąd orzekł jak w pkt IV, V, VI i VII wyroku.

(...)